Woensdag, 8 October 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3420

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Roosevelt wil neutraliteitswet veranderen.

Duits-Turks handelsverdrag gesloten.

Redevoeringen Halifax en Welles.

RUSLAND STAAT KLAAR VOOR DE NIEUWE AANVAL.

De Russische centrale legers, gesteund door troepen, die werden aangevoerd uit het achterland, zouden, naar vermeld, met tegenaanvallen over een breed front weerstand bieden aan de volle schok van het grote Duitse gemechaniseerde offensief, dat een serie van kleine en met moeite gewonnen wiggen had gedreven in de lange Rode linie, die de toegangswegen naar Moskou beschermt. Tegen deze wiggen van staal wierp Maarschalk Semeon Timosjenko de Sovjet-infanterie, tanks en bommenwerpers in series van tegenstoten, die in 3 sectoren alleen op zijn minst 198 tanks en 31 Duitse vliegtuigen vernielden.

„Rode Ster", het officiële legerorgaan, zeide: „De vijand heeft alles bijeengegaard om door te breken. Wij moeten antwoorden met een vernielende slag. Tegen elke prijs moeten wij de Duitse tanks, vliegtuigen, kanonnen en manschappen vernietigen. Ons leger heeft veel ondervinding opgedaan gedurende de loop van deze oorlog. Wij moeten deze tot het uiterste gebruiken."

De eerste breuk in de vooruitgeschoven Duitse positie werd volgens militaire berichten gemaakt door Rode schutters, die voorwaarts stormden, niettegenstaande het hevige vuur en gevolgd werden door de algemene Russische infanterie, die tegenaanvallen uitvoerde onder dekking van artillerie- en mortierenvuur. Het gehele front is veranderd in een storm van een geregelde heftigheid. De Russische verdedigers gebruiken elk wapen, van artillerie en bommenwerpers tot brandende olieblikken om de ver verspreide Duitse gemotoriseerde aanvallen te breken.

Terwijl deze grote slag elke nieuwe heftigheid in zich vergaarde, beweerden de Noordwestelijke strijdkrachten van Maarschalk Klementi Vorosjilov het grootste succes behaald te hebben in de lange defensie van Leningrad. In dat gebied, waar de nazie-druk waarschijnlijk moest worden verlicht voor de algemene campagne in het centrum, werden duizenden der indringers gedood in series van verwoede gevechten, die de Duitsers rond de gehele stad in het defensief hadden gedreven. Overal langs de toegangswegen naar Leningrad zouden de Duitsers door de granaten worden gejaagd uit hun ingegraven stellingen en teruggevallen.

Bekend gemaakt werd, dat de grote Russische kanonnen 19 Duitse forten vernielden, die de nazies hadden opgeworpen. Voorts werden 2 nazie-artilleriebatterijen buiten gevecht gesteld en andere belegeringswapenen aan den vijand tot zwijgen gebracht.

In het Zuid-Westen, waarschijnlijk rond Odessa, zouden 2 bataljons Oostenrijkse infanterie verslagen zijn, terwijl de Rode linies zich gestadig naar buiten bogen tegen de belegeraars. In het Verre Noorden had een tweede Duits offensief het plan de Russen in het Murmansk-gebied af te snijden. Dit offensief werd echter gebroken door Rode tegenaanvallen, die 48 uren duurden en Duitse bergtroepen vernielden, die op zijn minst 1400 man aan doden verloren.

Het algemene beeld van de Sovjettoestand toonde dus een ontzaggelijke verbetering in het Zuiden, in het Noord-Westen en in het verre Noorden, doch in het midden was het dat de crisis plaats had. Er zijn officiële refertes naar lange marsen van Russische troepen, die zich naar de slaglinie begeven, waardoor wordt aangeduid, dat het Sovjet-commando vastbesloten is, koste wat kost, het Duitse offensief te breken, dat zich misschien ontwikkelt tot het grootste van de oorlog (Moskou, (AP) 7.10).

LOZOVSKY OVER HET NIEUWE DUITSE OFFENSIEF.

S. A. Lozovsky, de Russische Vice-Commissaris van Buitenlandse Zaken, deelde bij een persconferentie mede, dat Hitler tracht een groot resultaat te bereiken vóór de winter aanbreekt met zijn bijtende koude en zware sneeuw. Hij zeide: „Het is duidelijk, dat wij de gehele macht van de natie mobiliseren om het hoofd te bieden aan de nieuwe aanval."

Lozovsky zeide, dat de Duitsers waarschijnlijk verschillende honderdduizenden manschappen hebben, die zij wensen los te laten. In antwoord op een vraag ontkende Lozovsky, dat de grote Putilov-werken in Leningrad beschadigd zijn door Duitse bommen. Hij zeide: „De fabriek is niet beschadigd en werkt op volle kracht." Hij gaf toe, dat zich onder de beschadigde gebouwen in Leningrad bevinden: de opera, het Russische museum en het paleis van de pioniers, vroeger het beroemde Annichkov-paleis (Moskou, (AP) 7.10).

DE NAZIES ZETTEN ER ALLES OP.

Het Duitse leger oefende in het Oosten druk uit met een ontzaggelijk 6 dagen oud offensief, dat begon met het grootste spervuur van de artillerie sedert het begin van de Russische oorlog en volgens zekere militaire berichten door het gebruik van duikbommenwerpers op zeer korte afstand. Of het zwaarste gewicht van dit offensief wordt gevoeld op het front voor Moskou of dat het een karakter draagt van een lang segment van gevechtslinies tot ver naar het Zuiden, werd niet medegedeeld. Reeds meldde het Duise Hoofdcommando, dat de Zuidelijke legers een grote slag gevochten en gewonnen hadden ten Noorden van de Zee van Azov en de Staf van het 9de Sovjet-leger gevangen hadden. Ook zou men diep zijn binnengedrongen in de zich terugtrekkende Sovjetcolonnes met tanks, motorfietsen en pantser-wagens.

Het wordt waarschijnlijk geacht, dat de omvang van het Duitse offensief, dat jl. Vrijdag door Hitler zelf was aangekondigd een operatie zal zijn van buitengewone belangrijkheid en zowel de Zuidelijke als centrale sectoren omvat, gelijk dit heden werd naar voren gebracht door berichten omtrent een grote luchtactiviteit. Het meest nabij dat een Duitse zegsman wilde komen om het voornaamste doel van het offensief te noemen, was te ontkennen, dat van Duitse zijde was gezegd, dat Hitlers troepen naar Moskou gingen. Hij herinnerde aan de Duitse bewering, dat Duitsland voornaamste doel was om de gevechtskracht van de Sovjet te breken en niet om grote steden te nemen. Andere Regeringscommentators legden er bovendien de nadruk op, dat het Donetz-bekken in het Zuiden het industriële hart van Rusland is en dat de stad Charkov de sleutel daarvan was.

Een der meest onthullende berichten kwam van den oorlogscorrespondent Rannen, die verbonden is aan een Stuka-afdeling. Voorwaarts rukkende onder Hitlers persoonlijke orders schreef Rannen, dat de Duitsers de Russen langs een stroom vonden in een natuurlijke defensie. Hij zeide, dat de linie zo goed gecamoufleerd is, dat zij deze eerst niet konden onderscheiden. (Deze stroom is waarschijnlijk de Desna ten Noord-Oosten van Roslavl en op ongeveer 200 mijl ten Zuid-Westen van Moskou.) Rannen zeide, dat de aanval begon op 2 October met een concentratie van het Duitse artillerie-vuur, dat nog niet was meegemaakt sedert 22 Juni.

Samen met het bericht van het Hoofdcommando omtrent de slag ten Noorden van de Zee van Azov, berichtte de luchtmacht, dat 3 Russische schepen van 3500 ton op zee tot zinken werden gebracht en de militaire faciliteiten langs de kust op vernielende wijze werden gebombardeerd. Het bulletin van het Hoofdcommando zeide, dat de Opperbevelhebber van het 9de leger, dat in het Zuiden werd verslagen, het lot van zijn gevangen staf ontsnapte door te vluchten in een vliegtuig.

Aan het Noordelijk front voor Leningrad zeggen de Duitsers, dat de Russen wederom infanterie en tanks gebruikt hadden in vruchteloze pogingen om de druk op Ruslands tweede stad te verlichten. 27 Sovjet-tanks zouden daar vernield zijn binnen 3 dagen door een Duitse pantser-divisie (Berlijn, (AP) 7.10).

DE DUITSERS AAN DE ZEE VAN AZOV.

Van gezaghebbende zijde wordt medegedeeld, dat de Duitsers 2 havens aan de Zee van Azov hebben bezet: Mariupol en Ossipenko. Mariupol ligt op 2/3 afstand langs de Noordelijke kust van de Zee van Azov in de richting van Rostov aan de mond van de Don. Rostov ligt op 125 mijl ten Oosten van de Dnjepr.

De „Dienst aus Deutschland" zeide, dat de opmars langs de Zee van Azov zich in de flank geplaatst had van het industriële Donetz-bekken en dit onverdedigbaar had gemaakt. Ossipenko is de nieuwe naam voor Berdyansk. Het is een belangrijke haven op 40 mijl ten Zuid-Westen van Mariupol. Van gezaghebbende zijde beweerde men, dat het offensief, dat klaarblijkelijk op Donderdag werd begonnen nadat de artillerie en duikbommenwerpers de Russische weerstand hadden verzwakt de positie van Maarschalk Budenny's strijdkrachten practisch onhoudbaar had gemaakt, die het rijke Donetzbekken verdedigen. Evenzo schijnt de aanval het gevaar te hebben vergroot voor de Sovjet-strijdkrachten, die geïsoleerd zijn op de Krim. De Duitsers zeiden, dat de verovering van Mariupol de Duitse oorlogsvlaggen geplaatst heeft binnen een afstand van 100 mijl van Rostov en ongeveer 450 mijl van de rivier Prut, die de grens vormt tussen Roemenië en Rusland. De beide veroverde steden aan de Zee van Azov hebben een inwonerstal van ongeveer 40.000 en worden door de Duitsers beschreven als meest belangrijke Russische graan- en kolenhavens aan de Zee van Azov (Berlijn, (AP) 8.10).

PUTSCH VAN SERBISCHE REBELLEN MISLUKT.

De „Dienst aus Deutschland" deelde mede, dat Duitse troepen en twee compagnieën van Croatische Ustacha's een putsch verijdeld hebben, welke geleid werd door de dochter van een Advocaat in een Westelijke Serbische stad.

De Ustacha is de ge-uniformeerde Garde van Dr. Ante Pavelic, Hoofd van de Croatische staat. Gemeld werd, dat rebellen van de Cetnika de boeren mobiliseerden en de stad Sabac bestormden. De Duitse soldaten, die in de stad gestationneerd waren, zouden heldhaftig tegenstand geboden hebben.

Hieraan voegde de „Dienst" toe, dat de Duitsers, die, naar men meende, naar het Oostfront waren gezonden, alle takken van gewapende strijdkrachten tot hun dienst hadden. De rebellen zouden koppig gevochten hebben in hun poging om de stad te nemen. Sabac heeft ongeveer 13.000 inwoners en ligt aan de rivier Save op 35 mijl ten Westen van Beograd.

De dochter van den advocaat te Sabac, die de aanval leidde, zou een politieke commissaris zijn in een communistische bende van de Cetniks. De „Dienst" zeide, dat zij verantwoordelijk was voor de berichten in Beograd, dat de Sovjet-Republiek geproclameerd was in Sabac. De bende, waarvan zij lid was, zou, naar beweerd wordt, alle boeren in dat gebied hebben georganiseerd in detachementen onder leiding van communisten en andere elementen. Volgens de „Dienst" zouden de leiders meestal advocaten, onderwijzers, vroegere officieren en priesters van de Grieks Katholieke Kerk zijn (Berlijn, (AP) 7.10).

THAILAND IN HET GEDRANG.

In de Japanse pers krijgt de mening de overhand, dat de Brits-Amerikaanse politiek een wig tracht te drijven tussen Japan en Thailand. Men voorzegde dat de Britten spoedig bepaalde eisen zullen stellen aan Bangkok.

Het nieuwsblad „Yomiuri" zeide in een bericht uit Bangkok, dat een conferentie te Singapore tussen de Britse leiders gehouden wordt voor het opmaken van deze eisen. Ook de Thaiminister Josiah Grosby zou aan deze conferenties deelnemen. De eisen bevatten o.a. de verzekering van Thailand, dat het zijn neutraliteit zal bewaren; Engeland zal worden bevoorrecht in de uitvoer van belangrijke ruwe materialen; de pro-as neiging van Thailand moet uitgeroeid worden. (Tokio, (AP) 7.10).

CHINESE SUCCESSEN.

Een militaire zegsman verklaarde, dat het tegenoffensief van Maarschalk Tsjang Kai Sjek succesvol bekroond werd met de verovering van de stad Ichang, waar echter de straatgevechten nog steeds in volle gang zijn.

In de westelijke Hupeh-provincie zal het zwaartepunt van de Japanse aanval liggen in de poging om westwaarts op te trekken langs de Yangtze rivier naar Chungking. Het centraal-Chinees leger trok Ichang binnen in de morgen waardoor het offensief zijn hoogtepunt bereikte en die gelijktijdig begon met de Japanse opmars tegen het einde van de vorige maand naar het Zuiden door het Hunan-provincie naar de stad Changsha. (Chungking, (AP) 7.10).

Het gevecht om Ichang gaat onverminderd voort ten voordele van de Chinezen die kans gezien hebben bezit te nemen van een hoogte tegenover de stad.

De Chinezen deelden mede, dat grote branden woeden in de stad, wat aanduidt, dat de Japanners van plan zijn de stad te ontruimen.

Ichang vormt de sleutel naar de boven Yagntze. (Chungking, (AP) 7.10).

Het nieuws van vandaag.

De Russen erkennen, dat de Duitsers alles op alles zetten om vóór de hevigheid des winters losbarst zo groot mogelijke successen te behalen. Vooral bij Vyazma en Bryansk is de Duitse actie sterk, al blijven de Russen zich verwoed weren. Moskou weet te vertellen, dat de Duitsers wiggen hebben gedreven in het centrale front, doch dat grote tegenaanvallen werden ondernomen. De Duitse aanvalsstrategie bestaat steeds uit het drijven van tanks en gepantserde wagens in de grote massa des vijands. De op die manier als het ware van wiggen doorsneden massa wordt omsingeld door de infanterie en zo verder behandeld. Deze methode noemt men de „Keil und Kessel" methode, daar „Keil" een wig is, waarbij tanks en pantserwagens hun taak vervullen, terwijl wat dan aan flarden gesneden is a.h.w. in een „Kessel" of ketel door de infanterie wordt afgemaakt.

Bij de Zee van Azov zeggen de Duitsers een slag gewonnen te hebben, waarbij zij kans zagen verschillende steden te bezetten, o.a. kolen- en graanhavens (blz. 1).

In de Ionische Zee heeft de Britse vloot twee Italiaanse vrachtschepen tot zinken gebracht (blz. 3).

Duitsland en Turkije hebben een handelsverdrag aangegaan. Duitsland zal de helft van Turkije's chroom krijgen...... na 1942, want dan loopt het Turkse contract met G.B. en U.S.A. eerst af (blz. 3).

Roosevelt heeft zich voorstander verklaard van verandering van de neutraliteitswet, zodat de U.S.A.-schepen bewapend kunnen worden en (maar dit komt misschien later pas) ook de verboden gebieden kunnen binnenvaren. Vooral het gisteren gemelde besluit van Panama heeft in deze richting pressie uitgeoefend (blz. 3).

De opstanden in Europa gaan voort. In Tsjechoslowakije is de geheime radio actief. Sofia begint ook al met de radio te spoken en over het algemeen is er verergering van de Balkansituatie te wachten, daar volgens een bericht uit Istanbul de Duitsers troepen daar van daan moeten halen (blz. 3).

Lord Halifax hield een rede over de opstanden en over het feit, dat het Hitler mislukt de Britse geest te breken (blz. 3). Welles verklaarde in een rede, dat het doel van de U.S.A., waarvoor men alles zal moeten opzijde zetten, is, de vernieling van het Hitlerisme.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het is wel merkwaardig, hoe de wereld, die altijd de mond vol heeft over scheiding van Kerk en Staat, er als de kippen bij is, om als het in haar kraam te pas komt, de godsdienst er bij te slepen.

Zelfs Hitler sloot zijn laatste rede met de woorden, dat ieder die zichzelf helpt, door God geholpen zal worden. Hoe Hitler echter de godsdienst en de Kerk vervolgt, wordt wel het beste geïllustreerd door de uitlating van Bisschop Clemens August van Munster. Graaf von Galen, die na de bombardementen der Raf in Juli boven Münster, het Engelse bombardement vergeleek met het bombardement, dat de Nazies de godsdienst aandoen, maar dit laatste veel erger noemde.

Wat heeft de wereld er geen reclame van gemaakt, dat tijdens de conferentie op de Atlantische Oceaan op een Zondagmorgen een godsdienstoefening gehouden werd aan boord van het Engelse admiraalschip, waarbij Roosevelt en Churchill met het gevolg aanwezig waren. Churchill moest toen zelfs even zeggen, dat hoewel hij een „a-religious" mens was, hij toch God bedankt had, dat hij een vriend als Roosevelt had.

Zo iets hoort ook bij de oorlogspropaganda en het slaat in! Lazen we niet enkele weken geleden in een polemiek in het Curaçaose maandblaadje „Comité Nederland" aan het adres van „Dagblad Amigoe di Curaçao" niet de volgende rhetorische vraag: Is de Amigoe-redactie er soms niet van overtuigd, dat Roosevelt en Churchill voor het behoud van het Christendom vechten?

We hebben om deze naïeve vraag blijkbaar uit de pen van iemand, die ook a-religious is, eens medelijdend gelachen. Wat zonder argumenten beweerd wordt, kan door ons ook zonder argumenten ontkend worden. Ziet de redactie van „Comité Nederland" er kans toe om bewijzen voor haar bewering aan te brengen, we zullen ze met aandacht eens onder de ogen zien.

Een grote moeilijkheid alleen al is de steun aan Rusland, dat tenminste even anti-godsdienstig is als het Naziedom. Z. H. Paus Pius XI heeft dan ook toen hij zijn encycliek tegen het Communisme en zelfs iedere steun in welke vorm ook door de Staten aan het Communisme gegeven veroordeeld en daarvan gezegd, dat de Staten daarmee hun eigen graf gaan graven.

Onze lezers zullen waarschijnlijk niet onbekend zijn met het feit — genoeg Amerikaanse tijdschriften daarvoor worden hier gelezen — dat de Amerikaanse katholieken in deze veroordeling een ernstige handicap zagen om, toen Rusland onlangs door Hitler aan de zijde der Geallieerden gedreven werd, verdere steun aan de defensieplannen van Roosevelt te geven. Zelfs katholieke soldaten stelden aan hun geestelijke leiders de vraag of het hun nu nog wel geoorloofd was militaire dienst te doen, voor een land, dat zonder enige conditie te stellen aan Rusland op het punt van vrijheid van godsdienst, maar hulp verleende aan de Sovjets om de oorlog te winnen. In het bekende Jezuïetentijdschrift „America" werd deze vraag wijd en breed behandeld en opgelost, dat Roosevelt er zeker tevreden mee kon zijn.

Geheel zonder grond leken ons ook niet de geruchten, welke beweerden, dat de zending van Myron Taylor naar het Vaticaan tot doel had informaties in te winnen bij den Paus, wat deze dacht van de hulp der Geallieerden aan het Communistische Rusland en zeker worden deze geruchten bevestigd nu deze week het bericht kwam, dat President Roosevelt inderdaad aan Rusland vragen heeft gesteld betreffende de invoering van vrijheid van godsdienst, wanneer de Geallieerden de oorlog zullen hebben gewonnen.

Trouwens van Geallieerde zijde heeft men al eerder deze moeilijkheid gevoeld en daarom werd er zoveel ruchtbaarheid gegeven aan verbetering van godsdienstige toestanden in Rusland.

Ook werd veel reclame gemaakt met de verklaring, welke einde Juni door Arthur, Cardinaal Aartsbisschop van Londen gegeven werd over de te verlenen hulp aan Rusland.

De beroemde Duitse anti-nazie Aartsbisschop Cardinaal Faulhaber heeft op oudejaarsavond 1928 in de Dom van München een klassieke rede gehouden over de vrede op aarde en daarin zeide de Aartsbisschop: wie voor de vrede onder de volken werken wil, zal eerst moeten werken voor de vrede onder eigen volk en een einde maken aan klassenstrijd en broederoorlog, aan de breuk onder de huwelijken, de ruzie onder de families en de vervreemding tussen ouders en kinderen. Het blijft tegenspraak en zonde het 5e gebod aan te halen tegen de massamoord van de oorlog en daarbij de kindermoord in de ontwijde families te verontschuldigen, die massamoord van een ondergaand geslacht, deze dodenlijsten, welke groter zijn dan de dodenlijsten van de oorlog.

Nog meer roepen om vrede de eigen zielen van ontelbaren. Volkenvrede en huisvrede zijn steeds afhankelijk van de goede wil van de anderen. Maar de zielenvrede is een zaak van de genade Gods en de eigen wil.

Nederland.

PRINS BERNHARD ONGESTELD.

Uit Londen wordt gemeld dat Prins Bernhard lichtelijk ongesteld is.

MINISTER VAN DEN TEMPEL VOOR RADIO ORANJE.

Minister Jan van den Tempel sprak eergisteren via Radio Oranje over de internationale arbeidsconferentie te New York.

Hij zeide dat de Nederlandse regering het verlangen naar een nieuwe wereld deelt, maar dat nimmer mocht worden vergeten dat het heden onverbrekelijk verbonden is met het verleden dat verontschuldiging niet behoeft, want in het verleden is ontzaggelijk veel gedaan voor sociale organisatie en verheffing, hetgeen het best kan worden gewaardeerd door vergelijking met de onvruchtbaarheid, en machteloosheid der fascistische en nazie-régimes op sociaal gebied. De betekenis der conferentie gaat evenwel ver boven voortzetting van de vroegere internationale sociale arbeid uiteen. Na de zegepraal staan wij voor de reusachtige taak van de opbouw ener nieuwe, betere wereld, waarbij het vraagstuk van de bestaanszekerheid der massa op de voorgrond komt. In democratische landen is sterk het besef gegroeid dat voor het verzekeren van een betere toekomst economische en sociale reconstructie der samenleving noodzakelijk is aan welke gedachte ook uitdrukking is gegeven in het atlantische charter. Afgescheiden van deze vragen voor de toekomst zijn daarnevens urgente problemen voor de periode welke met het oorlogeind zal ingeluid worden. Er is reden voor vrees dat het werkloosheidsprobleem zich in zijn strafste vorm na de oorlog terstond zal opdringen. Het is thans reeds de tijd dit onder ogen te zien. Millioenen zullen vragen om een redelijk bestaan en bestaanszekerheid voor henzelf en hun kinderen. Zij zullen vragen om de welvaartsbronnen der wereld en om de kennis en het scheppenvermogen van dit geslacht dienstbaar te maken aan het algemeen welzijn. De Internationale Arbeidsconferentie zal 27 October te New York beginnen.

DE AANDELEN DER MAASBODE VERKOCHT.

De „Nieuwe Rotterdamsche Courant" van 27 Augustus bericht, dat een buitengewone vergadering van aandeelhouders der „Maasbode" gehouden is in verband met een aanbod van de drukkersfirma van Efferik de aandelen a pari te kopen.

Hieraan voegt de Aneta correspondent te Londen toe: Dit wil waarschijnlijk zeggen, dat de firma de persen der „Maasbode" kopen zal, en aldus zal de doodsklok geluid worden over het beroemde Katholieke dagblad, dat sedert het begin van dit jaar niet meer verschenen is.

De aandelen der „Maasbode" waren in het bezit van enkelen; de meerderheid was in handen van den President Commissaris. De rotatie persen van een dagblad, dat tweemaal 's daags met een oplage van ongeveer 60.000 uitkwam, afgezien nog van de oplagen van het geaffilieerde „Nieuwe Dagblad" en van een half dozijn provinciebladen, hebben uitsluitend nut voor een grote krant, niet voor een drukkersfirma, die geen uitgave verzorgd, welker oplage in de tienduizenden loopt. Zolang wij geen nadere biezonderheden omtrent deze transactie vernemen, kunnen wij haar betekenis moeilijk beoordelen, aldus schrijft „Suriname".

R.K. TEHUIS VOOR STUDEREN-DE JONGENS.

In Batavia werd reeds lang behoefte gevoeld aan een tehuis voor katholieke jongens, die van buiten komen en in Batavia aan verschillende instellingen studeren. Er komt thans een tehuis voor jongens van 13—17 jaar; kostgeld ± 36—40 gld.

Een soortgelijke behoefte gevoelt men ook op Curaçao, vooral na de opening van de A.M.S., waardoor zeer waarschijnlijk steeds meer jongelui van de andere eilanden en Suriname hier zullen moeten toeven.

OVERLEDEN.

In Nederland zijn overleden: **L. H. Smeding** te Apeldoorn, oud-directeur van de Nederlandse Boekhandel te Antwerpen; **Mr. M. de Mos**, advocaat te Scheveningen; tandarts **J. D. Snethlage** te Zutphen; **C. J. van Heusden**, oud luit. kol. der artillerie te Bilthoven; **S. J. Hirsch**, opperrabbijn te Zwolle; **J. N. Bruyn**, oud generaal-majoor; **Mr. J. W. L. M. van Oordt**, oud-referendaris departement van Koloniën.

TANKS IN DE WOESTIJNEN VAN AFRIKA.

EEN PRACHT GIFT.

Ook Curaçao deed mede.

Door het Hoofdkantoor te Batavia van de N.V. Assurantie-maatschappij „De Nederlanden", van 1845, is een bedrag van ƒ 10.000.— bijgedragen voor de nieuwe „Jan van Galen"-torpedojager. Deze bijdrage is geschied namens het gehele concern, o.a. dus ook namens de N.V. Fatum, Ongevallenverzekering-Maatschappij van „De Nederlanden", van 1845, terwijl zij voorts plaats vond mede namens al de bijkantoren, dus ook namens het bijkantoor te Curaçao.

SELECTIE OLYMPIADE BARRANQUILLA.

De heer Rosario schrijft ons:

Nu de eerste selectiewedstrijden achter de rug zijn, kunnen wij globaal de kansen uitrekenen, die wij bij de Olympiade te Barranquilla kunnen hebben.

In den beginne waren velen van mening, dat onze kansen geheel nihil waren aan de hand van de praestaties, die wij vóór de selectiewedstrijden geleverd hebben, maar nu al twee dezer wedstrijden achter de rug zijn, schijnt het, dat langzamerhand velen van idee veranderen en een beetje optimistischer worden.

Hier op Curaçao hebben wij bijna een jaar onze krachten in het tennisspel niet kunnen meten met buitenlandse tennisspelers, maar naar de hand van de laatst gehouden selectie van de spelers, die eventueel in aanmerking komen voor uitzending, kunnen wij toch ongeveer zien, hoe wij er voorstaan.

Op Aruba hebben zij de Venezolaanse kampioenen aan het werk gezien. Het is gebleken, dat de Arubaanse spelers, beter gezegd de Arubaanse kampioen V. Henriquez, hun de baas was.

Al zeggen wij niet, dat wij met Chumaceiro, Salas, Tjin A Djie, De Wolf, Jesurun o.a. een slecht figuur zouden slaan, kunnen wij zeggen, dat het jammer is, dat wij de krachten van Hoyer en Henriquez moeten missen, met welke wij er zeer zeker beter voorstonden. Maar de geselecteerden hebben nu ruim de tijd om te oefenen, dus handen aan het werk en tot eind 1942 kan er nog veel gebeuren.

Wat athletiek betreft, kunnen wij zeggen, dat bij de jl. gehouden wedstrijden 5 records geplaatst zijn, die er mogen zijn. Om te beginnen met de 4 x 100 m. estafette. De jongens van de Katholieke Sportcentrale hebben ons getoond, dat wij nog veel meer kunnen bereiken dan wat wij tot nu toe bereikt hebben, als wij maar onder kundige en juiste leiding oefenen. Hun tijd was 46.8 sec.; vergeleken met die te Panama gemaakt nl. 42.2 sec., kunnen wij zeggen, dat wij op de goede weg zijn; daar men nu pas 3 maanden aan het oefenen is en wij twee plaatsen in die ploeg kunnen versterken, zodanig dat met meer geregelde oefeningen wij het op 42 sec. kunnen brengen als het niet 41 sec. is, met een ploeg bestaande uit: Anasagasti, R. Rosario, Willems, Loran en H. Prince. Met meer oefeningen zullen de twee zeer jonge krachten Royer en Henriquez over enige tijd veel van zich doen horen en zullen zeer zeker geen slecht figuur in een te maken estafette-ploeg slaan.

Wat velen met mij niet kunnen begrijpen, is hoe het komt, dat wij tot nu toe de 100 m. niet onder de 11 sec. kunnen brengen; eens lijkt de schuld te zitten in de leiding, die de fouten nog niet doorzien heeft, een andere keer de terreingesteldheid en de te straffe wind, waartegen de jongens moeten lopen; de vier eersten van bovengenoemde sprinters hebben allen qualiteiten, waardoor zij het zover kunnen brengen, maar nu missen zij iemand, die hun de „Finishing Touch" moet geven.

Op de 400 m. is de tijd van Panama 49.7 sec., de beste door ons bereikt, is 54.5 sec. Maar nu moet in aanmerking genomen worden, dat Schoop deze tijd gehaald heeft na een volle week van nachtdienst en zonder gestadige oefening. Zowel Schoop als G. Rosario hebben de kans om het op 51 te brengen, als zij maar tenminste vier weken vóór een wedstrijd vrij van nachtdienst zijn; en als wij zover zijn, dat wij over een geschikten trainer beschikken, dan kunnen zij het met goede oefeningen onder de 50 sec. brengen.

Voor de 800 m. geldt het zelfde. Van de 1500 m. kunnen wij zeggen, dat sedert Hilhorst weg is, heel weinigen er in geslaagd zijn om het onder 5 minuten te lopen. Laurens kan het zeer zeker met een andere loopstijl. Maar Cijntje is de kracht, die in het oog gehouden moet worden.

In de werpnummers hebben wij de minste kans, de afstanden van Panama in aanmerking genomen, al kunnen wij zeggen, dat wij in Pinedo, die momenteel op de Bovenwinden is, en Chababa van S.V.V.M., onder goede leiding twee krachten hebben, die de kogel gemakkelijk over de 12 meter kunnen stoten.

Resten nog de springnummers, waar wij onder delicate leiding iets kunnen praesteren: verspringen en hink-stapsprong.

Naar velen zeggen, heeft de afdeling voetbal de meeste kans; en nu de N.A.V.B. langzamerhand een feit wordt, zouden wij ook op de krachten van de Arubaanse spelers kunnen rekenen, zodat een gecombineerd elftal van de twee eilanden gevormd uit de volgende spelers: Vos (J.H.), Klepper (Hollandia), Salcedo (Subt), Henriquez (R.C.A.), Franken (Aruba Jrs.), J. Pietersz (Subt), De Koop (Transv.), A. Sentiago (J.H.), Kamperveen (Trasv.), J. Quant (R.C.A.). Albus (Aruba Jrs.), H. Kelkboom (Hollandia) E. Pietersz (R.C.C.), Eduarda (Volharding), M. Davelaar (Subt), Confessor (Herc.), L. Ridderstap (Hollandia), P. Jansen (J.H.), M. Hernandez (Subt), Semeleer (Subt), S. Tromp (R.C.A.). Chirino (R.C.A.), S. Ridderstap (Hollandia), P. Laclé (Aruba Jrs). H. Nahar (Transv.). Panneflek (R.C.C.), Bernabela (Subt), Fr. Kelkboom (R.C.A.), G. Pardo (J.H.), Becker (Aruba Jrs.), G. Pardo (J.H.), Van Niel (Transv.).

Deze spelers onder technische leiding en goede oefeningen, zowel hier als op Aruba gehouden, geven ons zeer zeker een betere kans dan die wij in San José gehad hebben.

In de andere takken van sport staan wij pas in de kinderschoenen om enig figuur in een Olympiade, zoals die van Barranquilla te kunnen slaan; uitgezonderd dan zwemmen en waterpolo. Over dit laatste zeggen degenen, die de wedstrijden in Panama hebben gezien, dat het Asiento-zevental zeker een kans heeft tegen de ploegen, die zij daar aan het werk gezien hebben. Het woord is nu aan Asiento, die ernstig moet gaan oefenen om weer in de vorm te komen; hetzelfde geldt voor zwemmen.

Zo men dus kan zien, zullen wij al hebben wij geen schijn van kans om het meeste aantal punten te bemachtigen, tenminste de kans hebben om een goed figuur te slaan en ondervinding te winnen voor de daarna komende Olympiades.

Maar nu is het geen tijd meer om te slapen, nog niet eens te verslapen, maar nu is de tijd gekomen om flink de handen uit de mouwen te slaan en aan het werk te gaan met het materiaal, dat wij hebben. Wij hebben geselecteerden voor een paar afdelingen, nu is het werk om hen aan de gang te krijgen en te houden, door geregelde oefeningen te organiseren onder goede leiding. Wij hebben weliswaar een jaar de tijd, maar daarom moeten wij niet tot het laatste ogenblik wachten. Deskundigen hebben wij tot onze spijt nog niet, maar zo wij jl. Zondag van den voorzitter van de C.A.B. hebben mogen horen, is een trainer voor athletiek op komst. God geve, dat het spoedig moge zijn, zo ook voor voetbal. Maar in die tussentijd kunnen wij van de kennis van Mr. Boek en Mr. Hesseling profiteren.

Curaçao.

DE KONINGIN ZAL ZATERDAG VOOR DE RADIO SPREKEN.

Ter gelegenheid van de verlening van het eredoctoraat aan H.M. de Koningin door Rutgers-University zal H. M. een korte radio-rede houden die hier op Curaçao via Columbia Broadcasting System te beluisteren zal zijn a.s. Zaterdag 11 October van 12.15 tot 12.30 's middags, Curaçaose tijd.

ZEELIEDEN OP CURAÇAO VINDEN BINNENKORT SCHITTEREND GEBOUW VOOR LOGIES.

Restauratie en amusementszalen voor marine en koopvaardijlieden.

Hoe Mejuffrouw Wouter als voorzitster van het desbetreffende comité indertijd de eerste steen legde voor de nieuwe vleugel, die aan het R.K. Zeemanshuis in de Klipstraat wordt bijgebouwd, zou reeds bijna uit aller geheugen vervliegen, ware het niet dat deze instelling thans steeds meer de aandacht van voorbijgangers en anderen vraagt. De vleugel is méér dan een aan te bouwen stuk, hij wordt even groot als het gehele bestaande Zeemanshuis. Het nieuwe gedeelte, geheel van zwaar beton gebouwd, zal vermoedelijk in December gereed komen. Het R.K. Zeemanshuis heeft dan een groot eigen restaurant, waar de ongeveer 1900 bezoekers, die elke maand dit Zeemanshuis bezoeken, kunnen eten, drinken, praten, gezellig onder elkaar zijn. Op de bovenverdieping worden elf logeerkamers gebouwd, elk met eigen vaste wastafel, terwijl een eigen badkamer ten dienste van de gasten staat. Beneden wordt tevens een grote zaal gebouwd, die op feestavonden in gebruik kan worden genomen. Tevens zal op de benedenverdieping een bibliotheek worden ingericht, waaraan een balcon wordt verbonden, zodat de bezoekers die de lectuur, boeken, tijdschriften en couranten in verschillende talen kunnen genieten. Het R.K. Zeemanshuis wordt hierdoor de grootste instelling voor de zeelui op Curaçao, hetgeen ook nodig is, daar het aantal bezoekers zich steeds in steigende lijn beweegt en de administratie bovendien de organisatie in handen heeft van de duizenden boeken, die op zee worden verspreid. De aanvragen om logies stijgen eveneens.

Ook het Comité Zeemanshuis zit niet stil. Reeds vernamen wij uit betrouwbare bron, dat een enorme actie op touw wordt gezet om een zeemanskerstfeest te organiseren. Men zal zich herinneren hoe verleden jaar een dergelijk feest werd georganiseerd voor onze zeelui, toen meer dan 1600 paketten, alle fleurig en keurig verpakt, aan de zeelieden werden uitgereikt. Het Comité Zeemanshuis heeft reeds een groot succes bij de gehele bevolking geoogst, toen het werkte voor de zo hard nodige uitbreiding van deze instelling. Thans is het de bedoeling weer een actie op touw te zetten om onzen zeelieden in de gevaarvolle uren op zee toch te geven, wat hun toekomt: een vreugdevol kerstfeest. In November zal o.a. een groots opgezette speldjesdag worden gehouden, waarover te gelegener tijd nog verdere biezonderheden zullen worden bekend gemaakt. Protestant, Katholiek en Jood en welke godsdienst de zeelieden ook aanhangen, allen gevoelen zich steeds thuis in dit gebouw. Het is soms verrassend er een bezoek te brengen en het alles aan te zien.

Wie in de buurt van dit fraaie nieuwe gebouw loopt, vraagt zich onwillekeurig af, of Openbare Werken nu ook niet eens iets aan de verfraaiing van dit stadsgedeelte zal doen. Er is door de afbraak van de krottenbeweging in de Havenstraat een unieke gelegenheid om deze belangrijke verkeersweg te verbreden. Slechts één huis behoeft te worden afgebroken en dat huis roept om afbraak. Ook de Klipstraat zelf is veel te smal voor het drukke verkeer. Het is er altijd wanhopig. En zijn plannen geweest om een weg te leggen tussen de werven en de krotten, die er nog als een aanklacht staan. Maar er wordt niets meer omtrent vernomen. Doch het wil ons voorkomen, dat vooral de Havenstraat momenteel prachtig en goedkoop kon worden verbreed. Dan staat er tenslotte een mooi gebouw in een fraaie stadswijk.

PATER IR. DE BRUYN O.P. SPRAK.

Gisteravond sprak voor de St. Josephkring, bestaande uit oud-leerlingen van de Ambachtsschool, de Zeereerwaarde Pater Irenaeus de Bruyn O.P. over de sociale quaestie in het licht van de Pauselijke encyclieken.

5. K.M. WEDLOOP.

De C.A.B. schrijft ons:

„Gaarne vestigen wij nog even de aandacht op de 5 km. wedloop, die door de Curaçaose Athletiekbond is georganiseerd voor Zondag 12 dezer; inschrijving hiertoe staat open voor alle athleten.

Evenals de wedstrijden van 26 September jl., zal deze 5 km. wedloop tevens dienen tot selectie voor de wedstrijden te Barranquilla.

Deelnemers kunnen zich tot en met 10 October e.k. opgeven bij het Secretariaat; plaats van samenkomst, het voetbalveld Mundo Nobo, vanwaar om precies 17 uur per auto naar het startpunt, het C.B.L.O.-terrein op het Rif, zal worden vertrokken. De start van het Rif zal om 17.15 uur plaats vinden."

DON BOSCO VERGADERT.

Dr. Jan de Groot zal morgenmiddag om 17 uur voor de leden van Don Bosco spreken.

Het onderwerp is: De Romeinse waterwerken in Nederland.

CURAÇAOSE POSTZEGEL VERENIGING.

De gewone vergadering van de Curaçaose Postzegelvereniging zal worden gehouden op Vrijdag 10 October 1941 in het Loge-gebouw „De Vergenoeging" te Willemstad. Aanvang 20.30 uur.

Agenda: Opening; vaststelling notulen der vorige vergadering; bestuursmededelingen; verloting; ruilavond; rondvraag; onderling ruilen.

In verband met de bestuursmededelingen wordt opkomst dringend verzocht.

VIERT DE ROZENKRANS-MAAND.

De H. Mis is het beste ochtendgebed. In het biezonder gedurende deze Octobermaand is het Gods eigen heilige wil, dat wij zoveel mogelijk ter H. Communie gaan. Wie zich om hieraan te voldoen iets ontzegt, iets vroeger opstaat, een offertje brengt, verhoogt de waarde ervan slechts.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:

Punda: Wilhelmina.

Otrabanda: Centraal.

Politiek en Oorlog.

HANDELSVERDRAG TUSSEN DUITSLAND EN TURKIJE.

Een gezaghebbende autoriteit deelde mede, dat Duitsland en Turkije een handelsovereenkomst bereikt hebben, welke heden zal worden getekend, doch dat geen van beide partijen direct krijgt wat men wenst. Duitsland krijgt niet ogenblikkelijk de chroom, welke men probeerde te verkrijgen gedurende de wekenlange besprekingen en Turkije niet direct de vliegtuigen waar men om gevraagd heeft. Turkije's jaarlijkse chroom-productie bedraagt ..0.000 ton. Het product is nodig voor ... taalverbindingen en een groot deel gaat thans naar Groot-Britannië en de Verenigde Staten. Deze landen hebben namelijk een verdrag met Turkije, volgens welk zij tot 1 Januari 1943 de chroom van Turkije krijgen.

Volgens de overeenkomst tussen Duitsland en Turkije zal Duitsland na 1942 dan op zijn minst de helft krijgen van Turkije's chroom-productie.

In ruil zal Turkije oorlogsmaterialen ..en, waaronder motorvoertuigen, doch zonder banden. Naar vernomen wordt, zal het verdrag voorzien in een wisseling van goederen tot een bedrag van ongeveer 75 millioen dollar.

Duitsland zal ogenblikkelijk voor 15 millioen dollar oorlogsmaterialen aan Turkije leveren. De berichten, dat dit verdrag zou worden gesloten, veroorzaakten een grote activiteit van de zijde der Britse en Noordamerikaanse Ambasadeurs, Sir Hughe Knatchbull Hugessen en J.V.A. MacMurray, die zich naar het Turkse Departement van Buitenlandse Zaken haastten om te waarschuwen, dat zulk een handeling van Turkije de meest ernstige reactie van Londen en Washington zou veroorzaken.

De Turkse concessies zouden aan de Turken zijn ontwrongen in een serie van besprekingen gedurende de laatste dagen door Dr. Karl Clodius, den Duitsen economischen expert. Duitsland zou de diplomatieke druk gelijktijdig hebben toegepast met het militaire offensief in Rusland en Turkije hebben gesteld voor de beslissing „annemen of laten staan". De waarnemers waren van mening, dat Turkije ongetwijfeld beïnvloed is door de overwinningen, die de Duitsers reeds hebben behaald in het Zuiden van Rusland, hoewel de Turken zelf volhouden niet te zijn verontrust (Ankara, (AP) 8.10).

GAYDA NOEMT ROOSEVELT ANTI-KATHOLIEK.

Gayda noemde Roosevelt in de „Giornale d'Italia" een „anti-Katholieke President" en beschuldigde hem ervan te proberen met den Paus tot een compromis te geraken door het Vaticaan aan te trekken tot zijn oorlogspolitiek (Rome, (AP) 7.10).

RAF NAAR FRANSE KUST.

Vliegtuigen van de Royal Airforce ronkten in de namiddag over het Kanaal in een offensieve tocht tegen de Franse kust. (Zuid-Oostkust van Engeland, (AP) 7.10).

DE UITWISSELING VAN OORLOGSGEVANGENEN GING NIET DOOR.

De onderhandelingen voor de eerste uitwisseling in de oorlog van gewonde gevangenen tussen Groot-Britannië en Duitsland werd heden te elfder ure afgelast omdat Duitsland er op stond, dat de ruil zal geschieden op de uitwisseling van persoon tegen persoon.

Londen verklaarde, dat door deze handelswijze het vertrouwen in de Duitse regering weder ernstig is getroffen. De zieken en gewonden zijn dan ook naar de kampen teruggestuurd.

Tot dusver is er van de Duitse regering nog geen enkele suggestie gedaan voor de uitwisseling van Hess. De voorwaarden voor de uitwisseling van zieke en gewonde gevangenen is duidelijk vastgelegd in artikel 68 van de internationale overeenkomst betreffende de behandeling van oorlogsgevangenen, die ook door het huidige Duitse bewind als bindend is verklaard. In de overeenkomst staat duidelijk, dat de uitwisseling plaats heeft zonder te letten op rang en stand. Gedurende vele maanden is deze quaestie nu al in bespreking, maar er kon geen overeenstemming bereikt worden, wat betreft de route en de methode van verscheping.

Op 1 September jl. werd van de Duitse regering door middel van de Zwitserse legatie het voorstel ontvangen om de zieken en gewonden te doen repatriëren aan boord van Britse schepen en naar Kanaalhavens. Ditzelfde voorstel was reeds maanden geleden door de Britse regering gedaan, doch toen verworpen door de Duitse regering. De Britse regering stemde alsnog toe, doch alleen voor zieken en ernstig gewonden. De Duitse regering, hierin toestemmend, drong op spoed aan en hoopte, dat men na 1 October zou kunnen beginnen.

Wel sprak zij de verwachting uit, dat de uitwisseling ook zou gelden voor bejaarde geïnterneerden. Zij beloofden 1200 Britse oorlogsgevangenen te zenden tegen de ongeveer 150 Duitse gevangenen, die zij zouden krijgen. Met het oog op deze voordelige ruil, verzochten zij der Britse regering een eventueel later verzoek voor de uitwisseling van burgers welwillend te behandelen.

Gisteren werd echter door middel van de Amerikaanse regering medegedeeld, dat de Duitse regering een overeenkomst voorbereidde van een gelimiteerde uitwisseling van persoon tegen persoon. In het begin was de toestand niet duidelijk, doch toen bleek, dat de Duitse regering de vorige overeenkomst wilde te niet doen, oordeelde de Britse regering het beter het vertrek der schepen uit te stellen.

De Duitse gevangenen, die klaar waren voor vertrek en niet op de hoogte waren van de onderhandelingen, werden ten zeerste teleurgesteld in de houding van hun regering (Londen, (AP) 7.10).

DUITSE REDENEN OMTRENT MISLUKKING OM GEVANGENEN IN TE WISSELEN.

In verschillende kringen, waarin men tot overeenstemming kwam omtrent de reden voor het mislukken van de inwisseling der Britse en Duitse oorlogsgevangenen, gaf men getallen op van 1500 ernstig gewonde Britten op Duits gebied tegen 500 gewonde Duitsers in Engeland (Berlijn, (AP) 7.10).

CARDINAAL LAURI †.

Hoofd van de Eerwaarde Apostolische Kamer gestorven.

Lorenzo, Cardinaal Lauri, die onlangs geopereerd werd, is heden (Woensdag) gestorven Cardinaal Lauri werd 76 jaar en ontving vóór zijn sterven een speciale zegen van den Paus. In December 1939 werd hij benoemd tot camerlengus van de H. Roomse Kerk. Van 1917 — 1921 was de overledene nuntius te Lima. (Vaticaanstad, (AP) 7.10).

Lorenzo Lauri, Cardinaal-priester van San Pancrazio, is geboren Romein. Hij kwam ter wereld in 1864, werd door Pius XI in 1926 tot cardinaal benoemd en kreeg als titelkerk San Pancrazio, een kleine, maar aardige kerk midden in een van de grote straten van Rome. Hij is groot-poenitentarius, dit is de man die aan het hoofd staat van de kerkelijke rechtbank te Rome. Deze man geeft ook de laatste absolutie aan een stervenden paus. Ook geeft hij op As-Woensdag het kruisje aan den Paus.

Plechtig wordt elk jaar in de Goede Week aangekondigd, dat de Groot-Poenitentarius als opperste biechtvader, zelf biecht zal horen in enkele basilieken. In de practijk gaat dit als volgt: de cardinaal in wijde rode mantel zit op een heel hoge troon (zonder baldakijn, in Rome mag alleen de Paus een baldakijn hebben). In de hand heeft hij een lange stok. Massa's mensen komen voorbij en de cardinaal geeft ieder een tik met de stok op het hoofd. Het gebruik dateert uit de eerste eeuwen toen de slaven werden vrijgesproken door dat hun heer hun in het openbaar een klap met zijn staf gaf. Als symbool voor het vrijspreken door den biechtvader is het altijd in gebruik gebleven.

In zijn functie van camerlengus (zie in het telegram) bestuurt hij de Kerk na de dood van een paus „ad interim" d.i. tot aan de verkiezing van een nieuwen paus.

NIEUWS VAN OVERAL.

Washington: Officieel wordt gemeld, dat President Roosevelt den Congresleiders heeft medegedeeld, dat hij voor het veranderen van de neutraliliteitswet is, zodat de Noordamerikaanse koopvaardijschepen kunnen worden bewapend en zij kunnen reizen naar belligerente havens en binnentreden in de thans verboden gevechtszones.

Washington: Bij een persconferentie verklaarde President Roosevelt, dat volgens zijn mening de handeling van Panama om te besluiten, dat de koopvaardijschepen onder de vlag van dat land niet mogen worden bewapend, slechts de noodzaak heeft vergroot voor een snelle herziening van de Noordamerikaanse neutraliteitswet.

Seattle: Roosevelt zond een boodschap naar de conventie van de Amerikaanse Federatie, waarin hij zeide, dat op dit uur de beschaving op het spel staat en dat slechts door een gezamenlijke actie de nazie-bedreiging kan worden bezworen.

New York: Lord Halifax, de Britse Ambassadeur, die onlangs in de Verenigde Staten terugkeerde, zeide in een rede bij de Nationale conventie voor de buitenlandse handel, dat de geest van het Britse volk niet door Hitler gebroken kan worden en dat een golf van opstandigheid en patriottisme voortrolt over de bezette landen van Europa. Verder zeide hij, dat de reconstructie van de wereld na de oorlog slechts kan worden tot stand gebracht door samenwerking tussen de Verenigde Staten en het Britse Imperium.

Voor dezelfde conventie sprak ook Sumner Welles, die zeide, dat het voornaamste doel, waarvoor elke andere overweging plaats moet maken, is de uiteindelijke en volledige vernietiging van het Hitlerisme. Ook drong Welles aan op grotere samenwerking tussen Groot-Britannië, de Verenigde Staten, alle landen van het Westelijke halfrond en al de landen, die zich gesteld hebben tegenover Hitler, teneinde een gezonde handelspolitiek voor te bereiden voor na de oorlog.

Rome: Mussolini gaf een decreet uit, waarin hij de doodstraf stelde voor samenzweringen tegen de staat in de geannexeerde gebieden.

Berlijn: Berichten uit Praag delen mede, dat nog 6 personen zijn geëxecuteerd in Boheme-Moravië voor hoogverraad, sabotage en in het bezit hebben van wapenen zonder vergunning.

Malta: Marine-vliegtuigen van de Britse vloot vielen een Italiaans convooi aan in de Ionische Zee. 2 Grote vrachtschepen werden zinkende achtergelaten en een derde in ernstig beschadigde toestand.

Bern: Een radio-uitzending uit Sofia werd onderbroken door een tweede stem, die in het Bulgaars sprak en den officiëlen omroeper tegensprak. Hij noemde zichzelf de „stem van de volksradio" en deelde mede te spreken door een geheime radio-zender binnen Bulgarije.

Parijs: Het lijk van een vrouw werd in de Seine gevonden. De politie indentificeerde het als dat van Madame Tonia Masse, Secretaresse van de antibolsjewistische liga in Parijs.

Praag: Alle Joodse synagogen zijn gesloten met de bewering, dat zij niet dienden voor godsdienstige doeleinden doch als vergaderplaats van zekere Joodse elementen en voor fluistercampagnes.

Istanbul: In diplomatieke kringen zegt men, dat de Duitsers grote hoeveelheden troepen en tanks uit Bulgarije en Griekenland halen om de aanval langs de Zee van Azov te steunen. Duitsland zou namelijk ontzaggelijke verliezen, vooral aan tanks, geleden hebben aan het Oostfront.

Rome: „Mussolini bezocht Bologna, Imola en Faenza, 3 Italiaanse industriesteden in een demonstratie om aan te tonen, dat Italië niet moe is van de oorlog.

Lissabon: Een Portugese militaire missie werd uitgenodigd door het Duitse Hoofdkwartier om een bezoek te brengen aan het Oostfront. De missie vertrok per vliegtuig in gezelschap van Duitse officieren.

Berlijn: Van gezaghebbende zijde werd bekendgemaakt, dat de Duitse en Turkse Regeringen gezamenlijk verklaarden, dat er geen basis is voor de berichten, dat Duitsland troepen concentreerd worden in Bugarije voor een aanval op Turkije.

Bucuresti: Regeringsautoriteiten ontkenden categorisch de geruchten, dat Roemeense Generaals werden geëxecuteerd omdat zij aan Antonescu hadden geadviseerd om de oorlog te staken, aangezien de Roemeense doelen reeds bereikt werden.

CURACAO

DE GESLAAGDE WANDELTOCHT

Begunstigd door zeer goede weersomstandigheden, hield de sportvereniging „Villa Maria" op Zondag 5 October jl. de door haar uitgeschreven wandeling over de afstand van 35 km.

Onder de tonen van de stafmuziek van het Vrijwilligerscorps Curaçao, startten om 15 uur 313 wandelaars.

Met het zonnetje in de rug en de wind naar voren ging het in een fiks vaartje Oostwaarts in de richting Santa Rosa en Santa Catharina, vandaar over Montagne en Santa Rosa wederom stadwaarts.

Het laatste deel van de voorgeschreven weg werd door de maan begoten met haar zilveren licht, zodat de stemming onderweg in het romantische landschap niets te wensen overliet.

Militaire cantine-wagens voedden de militairen en laafden alle deelnemers, welke attentie door allen zeer gewaardeerd werd.

Het Rode Kruis stationneerde op verschillende punten zijn ziekenauto tot hulpverlening aan voetzieken, maar behoefde gelukkig weinig handelend op te treden.

Om 20.10 uur arriveerde de eerste wandelaar, de heer P. H. Opschoor, monter en wel, op Villa Maria. Achtereenvolgens bereikten andere deelnemers onder muziek en zang het einddoel, zodat aldaar een gezellige drukte ging heersen van opgetogen wandelaars en belangstellenden. Aankomende groepen werden hartelijk toegejuicht; de stafmuziek overtrof zichzelf.

Om 21.40 uur waren de laatsten, die de tocht volbrachten, binnen, zodat nadat de jury haar oordeel geveld had, om ongeveer 22 uur de leider van deze wandeling, kapitein Langeveld, het woord kon nemen.

Spreker bedankte de vereniging „Villa Maria" voor het genomen initiatief, wees op de succesvolle afloop van deze wandeling, bedankte voor de ondervonden belangstelling en medewerking, waarna tot de prijsuitreiking werd overgegaan.

De uitslag bleek de volgende:
A. **Gemengde goepen.** 1e prijs: Vereniging Groot Kwartier; B. **Heren groepen.** 1e prijs: Groep A vereniging Villa Maria; C. **Militaire groepen.** 1e prijs: Groep I Nederlandse Troepen Suffisant; 2e prijs: K.S.L.I. W coy; 3e prijs: K.S.L.I. HQ coy.

Extra prijzen voor niet complete groepen: Rode Kruis, groep „Schutters" en groep „Heer Lemmens"

Extra prijzen voor individuelen: Mevrouw De Boer (beste dame); Mejuffrouw Jo Alders (beste jongedame); Heer Desertine (uitstekende wandelaars-eigenschappen); Heer Caseres oudste deelnemer).

Na het spelen van het „Wilhelmus", gevolgd door het Engelse volkslied, behoorde dit wandel-evenement weer tot het verleden en keerde een ieder voldaan huiswaarts.

De vereniging „Villa Maria" kan met voldoening terugzien op een zeer geslaagde wandeling. Haar opzet, aan te tonen, dat wandelend Curaçao rijp is voor het afleggen van grotere afstanden dan de traditionele 25 kilometer, is met volledig succes bekroond, gezien aantal uitvallers, gemaakte tijden en de frisheid, waarmede de getrainde wandelaars terugkeerden.

Van de 313 deelnemers wandelden 258 personen in groepsverband en 55 personen individueel. In groepsverband volbrachten 256 personen de wandeling en individueel 50 personen, zodat slechts 7 personen uitvielen.

Onder de deelnemers bevonden zich 174 militairen, waaronder ongeveer 90 nieuwelingen. De 139 deelnemers van de burgerij behoorden hoofdzakelijk tot de trouwe wandelaars. Van de 354 inschrijvers trokken zich 41 personen terug. Deze cijfers zijn een studie waard.

ALLERLAATSTE NIEUWS

Een speciale Duitse bekendmaking deelde mede, dat „terwijl de offensieve en achtervolgingsoperaties in de Oekraïne in volle gang zijn, een breuk in de centrale sector van het Oostfront, welke op 2 October begon, heeft geleid tot nieuwe en grote series gevechten van vernieling." Het Duitse communiqué zeide, dat alleen in het Vyazma-gebied verschillende Sovjetlegers omsingeld zijn en deze onherroepelijk vernield zullen worden.

Moskou zegt, dat de Rode legers heftig weerstand bieden aan de Duitse gemechaniseerde colonnes, die naar Moskou trachten op te rukken in de door het gevecht omwoelde zones, waar zij werden tegengehouden bij Bryansk en Vyazma.

Volgens berichten van de frontlinie heeft de grote aanval den Duitsers reeds meer dan 1000 doden gekost op 3 punten en de vernieling van 198 tanks en 31 vliegtuigen. Intussen voeren Maarschalk Timosjenko's strijdkrachten tegenaanvallen uit.

Smolensk staat onder Russische luchtaanvallen. De Russische piloten berichtten 10 Duitse treinen, 30 vliegtuigen, 100 voertuigen, die de infanterie vervoerden, en 24 tanks in dat gebied te hebben vernield. De Duitsers schijnen hun krachten te putten uit beide flanken voor het totale offensief in het centrum. Het legerorgaan „Rode Ster" sprak de mening uit, dat het offensief wordt gemotiveerd door de nazie-vrees voor een wintercampagne. „Hun hoop zal echter vergeefs zijn", zeide het blad. Het Sovjet-Informatiebureau gaf toe, dat de Duitsers wiggen hadden gedreven in de defensielinies.

Nieuwe successen worden echter gemeld van Leningrad en Odessa. De verdedigers van Odessa versloegen 4 bataljons van de Roemeense infanterie en het 75ste infanterie-regiment van de 27ste Duitse divisie. Sovjet-piloten vernielden bij Leningrad 7 Duitse vliegtuigen, 5 pantser-wagens, 66 trucks, een artillerie-batterij en 20 afweergeschut-stellingen. Voor de twee achtereenvolgende dag werd het tot zinken brengen gemeld van een Duits transportschip in de Barentsz-Zee.

In een Zuidelijke sector van het front vernielde de Sovjet-luchtmacht 64 Duitse tanks en pantserwagens, 130 motortrucks met infanterie, 51 kanonnen van verschillend kaliber en 25 machinegeweren.

Tass meldde uit Moskou, dat een geheim radio-station „voor de bevrijding van het volk" van Tsjechische patriotten is begonnen te opereren op Tsjechisch gebied. In verband met de bloedige gebeurtenissen in Boheme-Moravië zou de radio tot het Tsjechische volk hebben gezegd: „Woedend door de onbevredigende voortgang van de oorlog in het Oosten en vrezende voor de ontwikkeling van sabotoge in het achterland, treft Hitler beestachtige maatregelen in Boheme-Moravië, teneinde de strijd van het Tsjechisch volk voor de vrijheid in bloed te verdrinken."

Een Duits communiqué deelde mede, dat in de nacht van 6 October ten Westen van Leningrad een nieuwe landingspoging van de Russen werd afgeslagen vóór de kust bereikt werd.

Washington meldt, dat het Congres-Comité voor aanwending van gelden voor de steunverlening, het aanbesteden van 5.985.000.000 dollar heeft goedgekeurd met de verklaring, dat de productie van ammunitie in de Verenigde Staten nog niet het punt bereikt heeft waar de nederlaag van de as verzekerd is.

De Curielzaak voor het Hof.

Inspecteur Bouman voor hete vuren gesteld.

Vóór de volgende getuige gehoord wordt, toont de Advocaat-Generaal het antwoord, dat van Aruba ontvangen werd op de gevraagde inlichtingen, waaruit blijkt, dat het telegram aan Zuñiga van Tromp op 6 Maart verzonden werd.

Hierna wordt de getuige Abraham Chumaceiro Sasso voorgeroepen. Hij deelt mede, tot 15 Juni 1941 Directeur-Administrateur geweest te zijn van de Aruba Trading Company. Ook herinnert hij zich de tijd, dat de Heer Karner afwezig was en zegt meestal te hebben gezeten in het filiaal op St. Nicolaas. De Heer Sasso erkent, dat alle correspondentie via Oranjestad ging. Soms werd deze voor hem gestuurd.

Als de President vraagt of hij weet van de verscheping rijst in Maart naar Zuñiga, antwoordt de Heer Sasso, dat hij hiervan weet. Echter zou hij enkele dagen later daarvan gehoord hebben. Zuñiga kent hij niet. Hij weet echter, dat deze commissionnair is in Rio Hacha, waar hij zelf nooit geweest is.

Van de firma Eikhof weet de getuige, dat deze Directeur is en een zekere Müller er procuratie heeft. De getuige zegt niets verder te weten van de firma of de kapitaalkracht daarvan.

De President vraagt vervolgens of Sasso iets te maken had met verschepingen. Dit ontkent deze en vertelt, dat Nahr de man was, die hiermede belast was. Deze gaf dan opdracht aan den magazijn-chef Goslinga, die de verscheping in feite moest uitvoeren. Wat de Heren Curiel betreft: deze bemoeiden zich niet met dergelijke dingen.

Nu toont de President aan den Heer Sasso een brief met de parafen van de Heren Curiel en vraagt wat hij daaruit opmaakt. De getuige antwoordt, dat de betekenis daarvan is, dat de brief door hun handen is gegaan. Ook wil het niet zeggen, dat de paraaf direct bij ontvangst van de brief daarop werd gezet. Het kan best een hele tijd later geweest zijn.

Van het telegram, dat Tromp ontving, wist de Heer Sasso niets. Hiervan had hij pas later gehoord. Ook zou hij niet met Tromp daar later over gesproken hebben. Wel kende de Heer Sasso den schipper van vroeger.

De Heer Philip Evertsz, Secretaris van de Kamer van Koophandel wordt nu even gehoord omtrent de waarde, welke deze hecht aan een paraaf van den Heer Elias Curiel. De Heer Evertsz vertelt, dat de Heer Curiel, die lid is van de Kamer van Koophandel, een soort paraafmanie had. De inhoud van een stuk, dat hij geparafeerd had, kon hij zich dikwijls later niet meer herinneren.

Adrianus Bouman, Hoofd-Inspecteur van Politie, moet nu worden geroepen en de zitting wordt even geschorst tot de komst van den Heer Bouman.

Daarna wordt de zitting voortgezet.

De President toont een dik dossier en geeft zijn mening te kennen, dat de Heer Bouman goed proces-verbaal kan maken. Vervolgens geeft hij een voorbeeld van een misdaad, in verband waarmede derden zouden kunnen worden gehoord, op grond van wier verklaringen dan enige zekerheid kon worden verkregen omtrent die misdaad.

De President veronderstelt, dat de Heer Bouman als Inspecteur dus ook enige zekerheid moet hebben gehad, op grond waarvan de Inspecteur zou hebben aangedrongen bij Dania en Nahr. Dit blijkt namelijk uit de verschillende verklaringen van deze Heren, die zij voor de Politie aflegden en ook uit hun verklaring, dat een zekere pressie op hen werd uitgeoefend. Het is den President namelijk opgevallen, dat deze mensen telkens hun verklaring een weinig gewijzigd hebben ten nadele van de Heren Curiel tot een zeker punt, toen de Heer Bouman tevreden scheen te zijn geweest. De President wil nu graag weten wat voor gegevens de getuige had vóór hij Dania en Nahr hoorde.

Hierop antwoordt deze positief geen gegevens te hebben gehad.

„Had u dan enig idee volgens welk u meende, dat zij schuldig waren?" vraagt de President. „Neen", antwoordt hierop de Heer Bouman.

„Waarom was u dan niet tevreden met de eerste verklaring? Waarom moest eerst gekomen worden tot de verklaring, dat de Curiels wel schuldig waren?" vraagt de Heer Süthoff nu. Als antwoord stamelt de getuige niet te hebben gezegd niet tevreden te zijn.

Verder vraagt de President of niet onderzocht had moeten worden wie eigenlijk verscheept had. Volgens de tot nu toe afgelegde verklaringen moest Nahr voor de verschepingen zorg dragen. Deze had echter gezegd van Zuñiga niets te weten. „Dan moest de zaak eigenlijk afgelopen zijn", is de mening van den President. „Maar neen, want u greep de Curiels."

Hierop zegt de getuige: „Omdat de gedachte er was, dat meer was gebeurd dan bekend was." Op dit antwoord gaat de President direct in en wil graag weten wanneer die gedachte bij den getuige opkwam. De getuige weet echter niet goed te antwoorden. Wel zegt hij opdracht te hebben gehad om een onderzoek in te stellen naar de zaak, waarin zou zijn gehandeld met den vijand dóór de A. T. C. en dat hij ergens moest beginnen. „Natuurlijk," zegt de President, „bij de directeurs bijvoorbeeld: maar waarom moesten die direct in de gevangenis? De Heer Elias Curiel had ontkend. Dania en Nahr hadden eerst ook geen bezwarende verklaringen afgelegd.

Had U dan intussen enig verder bewijs gevonden?" De getuige geeft te kennen, dat dit niet zo was.

Hierna vertelt de President, dat volgens verklaringen van Dania deze zo verschrikkelijk bang was, omdat de politie hem zou hebben bedreigd. Ook Nahr legde een dergelijke verklaring af.

De Heer Bouman antwoordt hierop helemaal niet te hebben bedreigd.

„Waarom werd Nahr dan een dag vastgehouden?" vraagt de President, die op uitstekende wijze de vragen naar voren brengt.

De getuige antwoordt, dat Nahr eerst ook verdacht werd, aangezien in de stukken op een brief zijn paraaf gevonden werd. De President wijst erop, dat geen enkel proces-verbaal bestaat waaruit blijkt, dat Nahr als verdachte werd vastgehouden en hij meende nog, dat de Heer Bouman zo goed proces-verbaal kon maken.

Mr. Boon wil nu erop wijzen, dat de Heer Elias Curiel op 19 April in hechtenis werd genomen, terwijl het laatste verhoor van Dania en Nahr op 27 April plaats had. Welk bewijs werd dan tegen den Heer Curiel gevonden behalve zijn paraaf op de brief?

De getuige zegt als antwoord, dat hij op de paraaf afging.

De President roept nu Dania en confronteert hem met den getuige.

Dania vertelt nu op verzoek van den President omtrent de verhoren van den Heer Bouman. Naar Dania nu zegt, zou de Heer Bouman met de vinger tegen hem hebben geschud en hebben gezegd: „Jij moet alles weten". De Heer Bouman zou hem echter niet met gevangenisstraf hebben gedreigd. Wel had de Heer van Driel hem een wetboek laten zien en hebben gezegd: „Er zijn reeds een paar in de gevangenis en er zouden er nog meer kunnen komen".

De President beschouwt dit als een indirecte bedreiging en zegt tot den Heer Bouman: „Eigenlijk is van Driel dus de man".

De Heer Kwartsz merkt nu op, dat gisteren de Heer Dania had laten uitkomen, dat juist de Heer Bouman hem zou hebben bedreigd.

Nu wordt Nahr geroepen en hem gevraagd of de Heer Bouman hem bedreigd had.

Hierop zegt Nahr, dat hij niet wilde antwoorden wie opdracht had gegeven tot verscheping en dat de Heer Bouman hem had gezegd, dat hij zou worden vastgehouden tot hij zou zeggen wat hij wist. Met gevangenisstraf zou hij niet zijn bedreigd.

Mr. Boon wijst nu echter op een verklaring van Nahr op Aruba voor de rechtbank, dat men hem wèl had bedreigd met gevangenisstraf, terwijl hij nu niets daarvan zegt.

De President wil Nahr niet meer zien.

De President kijkt dit na in de stukken en komt tot de conclusie, dat Nahr inderdaad weer anders verklaart. Hij wil den man niet meer zien en vraagt of deze maar weer terug wil gaan naar zijn plaats.

Gebroeders Curiel leggen Bouman het vuur aan de schenen.

De Heer Alex Curiel vraagt nu of hij den Heer Bouman enkele vragen mag stellen.

Dit wordt toegestaan en de eerste vraagt van den beklaagde is of de Heer Bouman bij het eerste verhoor van hem tijdens zijn ziekte niet had gezegd in het bezit te zijn van een brief van Eikhof aan de A. T. C., waarin deze had voorgesteld handel te drijven op de oude voet via Zuñiga en dat schipper Tromp hierover zou spreken? Dit wil beklaagde desnoods onder ede laten bevestigen door Dr. Maal.

Verder vraagt de Heer Alex Curiel of Bouman niet had gedreigd met 12 jaren gevangenisstraf?

Een andere vraag is of de Heer Bouman niet had gezegd, dat alle Directeuren verantwoordelijk waren voor een daad, die door een directeur werd gepleegd?

Verder of de Heer Bouman niet tot hem had gezegd: „Jij Jood, jij denkt alleen maar aan het geld"!

Ook of de Heer Bouman niet had gezegd: „Of de 2 getuigen nu gelogen hebben of niet, jij krijgt de straf"!

Een andere vraag van den Heer Curiel is of Bouman niet had gezegd: **„Het enige dat overblijft is clementie"!**

Op deze vragen, hard uitgesproken door den Heer Curiel en op verontwaardigde toon, antwoordt de getuige steeds omslachtig en weifelend, nu met de bewering het zich niet te herinneren, dan weer dat het niet zijn bedoeling was.

Tevens spreekt hij zo zacht, dat zijn woorden nauwelijks hoorbaar zijn. De Heer Kwartsz vraagt of de Heer Curiel zich beledigd heeft gevoeld? Op deze overbodige vraag, antwoordt de heer Curiel: „Ja, natuurlijk." Verder gaat hij door met nog te verklaren, dat de Heer Bouman hem wou laten tekenen wat hij wou. **Dat deze hem wou laten aannemen wat hij in zijn gedachten of in zijn kop had, evenals hij zijn broer vroeger een verklaring liet tekenen, dat de directeuren aansprakelijk waren voor het beleid der zaken, hetgeen helemaal niet zo was naar later bleek.** De Heer Bouman was echter in het bezit van de statuten der A.T.C.

Als de Heer Alex Curiel gezegd heeft wat hem op het hart lag, vraagt nu zijn broer Elias het woord.

Misschien nog kwader dan Alex wijst deze op de dreigementen van Bouman en van Driel.

Bouman zou hem namelijk hebben gezegd, dat brieven werden gewisseld tussen hem en zijn broer over de handel met Eikhof. Op de vraag om de brieven te zien, die de Heer Bouman beweerde in zijn bezit te hebben, kreeg hij nul op het request. Volgens den Heer Curiel bestonden die brieven natuurlijk niet. Verder zou de Heer Bouman hem bedreigd hebben met gevangenisstraf en tevens om de hele staf van de A.T.C. in het gevang te stoppen. Naar beklaagde zegt, zou de Heer Bouman erg onhebbelijk tegen hem zijn opgetreden en met de vuist op tafel hebben geslagen.

Als de getuige weer een uitleg begint te geven, valt de President hem in de rede en zegt, dat hij zich niet kan indenken, dat de beklaagde zo verontwaardigd kan zijn als er niets van waar was.

De Heer Elias is echter nog niet uitgesproken en zegt, dat volgens den Heer Bouman hij door de beweerde aanneming van een partij dividivi de Duitse belangen zou hebben behartigd. Toen de Heer Curiel hem erop zou hebben gewezen, dat hij Israeliet was en of van hem verwacht kon worden, dat hij pro-nazie was, zou de Heer Bouman hem hebben geantwoord: „Waarom niet?"

„Hij behoeft het niet te ontkennen!" roept de Heer Curiel uit, „gelijk hij al die andere dingen reeds probeerde te ontkennen; het is absoluut waar."

De Advocaat-Generaal vraagt nu aan getuige of hij hem voor zijn vertrek naar Aruba niet zou hebben gevraagd om de beklaagden zo zacht mogelijk te handelen gezien hun ziekte. Dit erkent getuige inderdaad. Hierop zegt de Heer Elias Curiel, dat hij werkelijk overigens gedurende zijn arrest is behandeld met een zekere vriendelijkheid.

Mr. Boon neemt nu het woord en zegt, dat Nahr verklaard had opdracht te hebben ontvangen middels een zg. „note". Waar is die „note?" vraagt hij. Getuige zegt die nooit te hebben gezien. Bij het verder onderzoek werd die „note" ook niet gevonden.

Verder wijst de verdediger er nog op, dat een brief aan Eikhof omtrent het verdwijnen van zijn procuratiehouder Müller nooit in het dossier is geweest.

Dr. Silvain Groen van de Commissie Regeling Rechtsverkeer is de volgende getuige, die als deskundige gehoord wordt. Getuige weet van de firma Eikhof niets. Wat Zuñiga betreft; deze stond niet op de Zwarte lijst.

Op een vraag van den Advocaat-Generaal hoe men kan weten of er vijandelijk belang in een buitenlandse firma is, antwoordt de getuige, dat dit zeer moeilijk en zelden is aan te tonen. Vervolgens ontstaat er een lange discussie tussen den getuige en den President omtrent de uitleg en de omschrijving van zekere artikelen van het betreffende Publicatieblad, dat tot ongeveer 12.30 uur duurt.

Hierna wordt de zaak uitgesteld tot Donderdag om 9 uur 's morgens.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Gek. vis, gek. aard., botersaus, worteltjes.

Morgen: Rosbief, geb. aard., doperwten.

Agenda:

Woensdag, 8 October 19.30 uur: Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag, 9 October 19.30 uur: Competitie biljarten „C" klasse.
Vrijdag, 10 October 19.30 uur: Competitie biljarten „A" klasse.
Dinsdag, 14 October 20.00 uur: Repetitie „Ido"-orkest.
Dinsdag 14 October 19.30 uur: Competitie biljarten „B" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Woensdag, 8 October 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

PROTESTANTSE JEUGDVERENIGING RIO CANARIO.

Door biezondere omstandigheden is het jeugdhuis Donderdagavond gesloten.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 5 Oct. 1941.

Jong Holland 1 — K.S.L.I. 1	3—3.
Hercules 1 — Scherpenheuvel 1	1—1. (nog 15 minuten te spelen).
Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr.	5—0.
Volharding 2 — R.C.C.	Niet doorgegaan. Volharding 2 niet opgekomen.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 12 Oct. '41: A-Klasse **16.20 uur d resterende 15 minuten.**	Hercules 1 — Scherpenheuvel 1 (Ankoné)
Zondag 12 Oct. '41: A-Klasse **16 uur de resterende 20 minuten.**	Transvaal 1 — S.U.B.T. 1 (Ankoné)
Zondag 12 Oct. '41: A-Klasse **15.45 uur de resterende 13 minuten.**	Volharding 1 — Hrecules 1 (Ankoné)
Zondag 12 Oct. '41 B-Klasse	Volharding 2 —Arensal (H. Rog)
Zaterdag 18 Oct. '41 Vriendsch. wed.	S.U.B.T. 1 — R.C.C (Visser)
Zondag 19 Oct. '41: A-Klasse	Hercules 1 — K.S.L.I. 1
Zondag 19 Oct. '41: B-Klasse	Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2
Zondag 19 Oct. '41: Juniores	Jong Curaçao Jr. — S.U.B.T. Jr.
Zondag 26 Oct. '41: A-Klasse	Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1
Zondag 26 Oct. '41: B-Klasse	R.C.C. — Hercules 2

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 19 Oct. '41: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Transvaal 1
Zondag 26 Oct. '41: A-Klasse	S.B.U.T. 1 — Scherpenheuvel 1

RIO CANARIO.

Zondag 12 Oct. '41: A-Klasse	K.S.L.I. 1 — Scherpenheuvel 1 (Pengel)

K.S.L.I.-TERREIN.

Zondag 26 Oct. '41: B Klasse	K.S.L.I. 2 — D.T.S.

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

De vereniging „Volharding" is een boete opgelegd van ƒ 5.— ingevolge art. 6 a, b en c R.C.W.

HET BESTUUR.

FEUILLETON.

HET MYSTERIE VAN KAMER No. 10

23).

Dus? Dus had iemand het op de persoon van Ernesto Roth gezien en niet op zijn bezittingen. Komen we op de vraag: wie haatte den Kroaat zo, dat hij hem uit de weg ruimen wilde? Ruzie hebben we eigenlijk allemaal wel eens met hem gehad, dus langs die weg komen we er niet. En Chieri steekt zijn sigaar aan, die uitgegaan is. Men zwijgt, loert naar de Amerikaanse. Zij en Bagnante denken tegelijk: zo, had de Kroaat geld in zijn portefeuille? Hoe weet Chieri dat? Heeft hij de portefeuille doorzocht? En indien ja, waarom?

— Verder. Het kan jaloezie zijn. Tja, dat is een motief, dat je hier in ons mooie land tegenkomt. Bagnante duikt dieper achter zijn krant.

— En dan kan het nog zijn, dat de Kroaat voor iemand gevaarlijk was. Maar in welk opzicht dan? Met deze veronderstelling maken we het duister nog maar dieper.

— Voelt u zich eigenlijk erg belangrijk als amateur-detective, signor Chieri?, vraagt Dr. Dago scherp. Chieri staat op, zet kalm zijn stoel dichter aan tafel en antwoordt dan langzaam:

— Nee, maar op het goede spoor voel ik mij. Buona Sera.

De kleine Milanees houdt van knaleffecten.

Chieri gaat naar boven, naar zijn kamer. Hij zit tot temidden van zijn wanorde en kijkt op met cijfers beschreven papieren. Naast hem ligt een groot woordenboek, dat hij van tijd tot tijd raadpleegt. Hij zucht. Het is een hels werk en het heeft haast. Grote haast.

Waarom heeft hij niet vroeger ijveriger talen gestudeerd? Hoeveel nachten heeft hij hier nu al niet gezeten? En welke vorderingen heeft hij gemaakt? Bijna geen. En tòch moet het klaar komen. En vlug.

Tot half drie in de nacht zit de Milanees Chieri achter zijn houten tafel zonder tafelkleed, leest, denkt, bladert in het grote woordenboek, schrijft van tijd tot tijd een woord neer. Dan maakt hij zijn gereed om naar bed te gaan.

Hij bergt de vellen papier zorgvuldig in de tafella, sluit deze met de sleutel af en steekt de sleutel in zijn vestzak. Vervolgens kleed hij zich uit, trekt een pyama aan, ontzekert zijn revolver en legt die op het nachtkastje, naast zijn bed. Daarna zet hij de ramen wijd open. Sedert enige weken heeft hij de gewoonte met open ramen te slapen. Hij sluit de deur met de sleutel, kruipt onder de dekens en trekt het licht uit.

Een torenklok in de buurt heeft half vier geslagen. In de kamer van Chieri hoort men slechts het tikken van zijn horloge op het nachtkastje. Door de open ramen stroomt maanlicht naar binnen en verlicht helder de gehele kamer. Plotseling wordt dit vredig en nachtelijk tafereel verstoord.

Als een droomvisioen, als iets onwerkelijks, verschijnt er een gemaskerd gezicht voor Chieri's raam. Twee, drie seconden gluurt het over het kozijn heen. Dan verdwijnt het weer. Rust! Chieri ligt in bed en haalt regelmatig adem.

Dan stapt bliksemsvlug, geruisloos en elegant een gedaante door het raam en bukt zich ogenblikkelijk weer om niet tegen het licht zichtbaar te zijn. Want iemand, die gewend is in licht te slapen wordt door het verduisteren van dit licht even gemakkelijk wakker als iemand, die gewend is in het donker te slapen bij het ontsteken van licht. Enige seconden van rust.

Nu sluipt de gedaante behendig en vlug op de tafel toe. Een behandschoende hand tast even vliegensvlug over de oppervlakte van de tafel, grijpt dan de la en wil ze opentrekken. Het lukt niet, de la is met de sleutel gesloten. Maar ook daaraan heeft de gedaante gedacht. Met verbijsterende handigheid haalt de gemaskerde man een bos lopers en sleutels geruisloos uit zijn zak en enige seconden laten knarst het slot al van de la.

Een geluid uit de richting van het bed stoort den man. Bliksemvlug draait hij zich om en staart in de loop van een pistool. Een pistool van zwaar kaliber zoals de indringer ogenblikkelijk vaststelt. Signor Chieri ligt nog op dezelfde wijze in bed als zoëven, alleen zijn zijn ogen nu geopend en houdt hij een pistool in zijn hand. Eén ogenblik lang zwijgen beide mannen. Dan verheft de gemaskerde man zich héél langzaam uit zijn gehurkte houding.

— Verroer je niet.

Maar de waarschuwing komt te laat. Met een flinke, veerkrachtige sprong is de gemaskerde op het bed terecht gekomen, heeft den heer Chieri een vuistslag tegen de rechterslaap gegeven en hem direct daarop de deken over het hoofd getrokken. Vlug springt de onbekende overeind. Hij weet, dat de man daar in bed slechts een kort ogenblik verdoofd is en dadelijk weer bij zijn positieven zal zijn en hij heeft de revolver nog in de hand. Bliksemsvlug vliegen de blikken van achter het masker de kamer rond. Heeft hij sporen achtergelaten? Neen. Dan draait hij zich om en klimt door het raam. Achter hem weerklinkt een schot. De kogel suist over zijn hoofd en kletst tegen de muur, die het terras aan een zijde afsluit.

Chieri wil opspringen, raakt in zijn dekens verward, vloekt, valt bijna het bed uit, springt op, hoort de ijzeren deur die van het portaal toegang geeft tot het terras dichtvallen, rent naar het raam, klimt naar buiten, rent het terras over naar de ijzeren deur, en wil die openen. De deur is van binnen met de sleutel gesloten. Chieri rent terug, weer door zijn raam, zijn kamer door, de gang op, het portaal in. Rust! Stilte! Niets te zien of te horen.

Chieri blijft met samengeknepen lippen staan. Dit is een nederlaag. Een zware nederlaag. Hij had het verwacht, had het er op laten komen, had alle voorbereid en nu was de onbekende nog ontsnapt. Met dezen tegenstander valt niet te spotten.

Chieri denkt er niet aan de trappen af te lopen. Langzaam draait hij zich om en gaat de gang weer op. Hier is geen vernielden.

Wordt vervolgd.